

உ.
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்த சைவம்

AceNo: 12823

423

வெளியிட்டோர் :

சைவ சித்தாந்த சபை

தெற்காடி வீதி,
அ/மீ. மீனாட்சி சுந்தரர் திருக்கோயில்
மதுரை 625 001.

இலவச வெளியீடு

சைவ சித்தாந்த சபை

தெற்கு ஆடி வீதி, அ/மீ மீனாட்சி சுந்தரர் திருக்கோயில்
மதுரை 625 001.

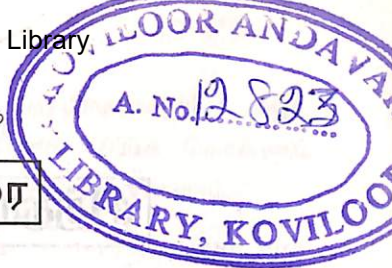
தோற்றம் : 3.3.1957

நோக்கங்கள் :

1. சைவ சித்தாந்த சமயத்தையும் அதன் தத்துவ சாத்திர முடிவுகளையும் பரவச் செய்தல்.
2. புத்தகங்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் முதலிய வெளியீடுகளை இயற்றிச் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளையும் அவற்றிற்கு ஆதரவு புரியும் கருத்துக்களையும் பரவச் செய்தல்.
3. புறச் சமயத்தினின்றும் சைவ சமயம் புக விழைவோர்க்குத் தக்க வசதிகள் செய்து சைவ சமயத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்.
4. மக்கள், சமயம் முதலிய தீக்ஷைகள் பெற வசதிகள் செய்து கொடுத்தும் சிவபூசை செய்யும்படி செய்வித்தல்.
5. சைவ சமய மக்கள் பிற சமயங்களின் பிரசாரங்களில் மயங்காமற்படிக்கு வரையறை காட்டி நெறிப்படுத்துதல்.
6. சிவன் கோயில்கள் சைவ சமயமல்லாத பிரசாரங்கட்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் களனாக மாறிவிடாமல் திருக்கோயில் அதிகாரிகட்குப் பரிந்துரை செய்து பாதுகாத்தல்.
7. சிவன் கோயில் அர்ச்சகர்களின் நிலை உயர ஆவன செய்தல்.
8. இதே கொள்கையுடைய சங்கங்களை இணைத்துக் கொள்ளல்.

மீரதி செவ்வாய், வெள்ளி காலை 10 மணிக்கும்
வெள்ளி மாலை 7 மணிக்கும் திருமுறை வகுப்பும்
ஞாயிறுதோறும் காலை 10 மணிக்கு சித்தாந்த
சாத்திர வகுப்பும் நடைபெற்று வருகிறது.

பதிப்புரை

“சித்தாந்த சைவம்” என்ற இக்கட்டுரை தவத்திரு
வாலையானந்த அடிகளால் எழுதப் பெற்றது. இது
திருவாவடுதுறை ஆதீனம் வெளியீடு (42) சந்தான குரவர்
நான்மணி மாலை இணைப்பில் உள்ளது. திருவாவடுதுறை
ஆதீனம் **சீர்வளர்சீர் சிவம்மீரகாச தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள்** அவர்கள் அருளாசியுடன்
திருவாதிரைத் திருநாளில் (13.1.2006) இந்நூலை
வெளியிடுகின்றோம். இவ்வெளியீட்டிற்குப் பொருளுதவி
புரிந்தவர் சிவபூசைச் செல்வி சு.லீலாவதியம்மையார்
அவர்கள் ஆவர். அவர்கட்கு வாழ்த்துக்கள்.

இந்நூலில் அறுவகையான 24 சமயங்களின் சுருக்க
விளக்கமும் சமயாதீதமான சித்தாந்த சைவசமய
விளக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளன. சைவ சமயிகள் இதனைக்
கற்றுப் பயன் பெறுவார்களாக!

13.1.2006
திருவாதிரை

தி.க.கோவிந்தசுவாமி,
தலைவர்,
சைவசித்தாந்த சபை,
மதுரை 1.

சித்தாந்த சைவம்

சமயங்கள் எல்லாம் புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் என நான்காக வகுக்கப்படும். புறப் புறச் சமயத்தார் - உலகாயதர், மாத்துமிகர், யோகாசாரர், சௌத்திராந்திகர், வைபாடிகள், ஆருகதர் என அறுவகைப்படுவர். மாத்துமிகர் முதலிய நால்வரும் புத்த நூலோர். புறச் சமயத்தார் - தூர்க்கிகர், மீமாஞ்சகர், ஏகான்மவாதிகள், சாங்கியர், யோகர், பாஞ்சராத்திரிகள் என அறுவகைப்படுவர். அகப்புறச் சமயத்தார் - பாகபதர், மாவிரதர், காபாலர், சாத்தர், வயிரவர், அயிக்கவாத சைவர் என அறுவகைப்படுவர். அகச்சமயத்தார் - பாடாண வாத சைவர், பேதவாத சைவர், சமவாத சைவர், சங்கிராந்த வாத சைவர், ஈசர அவிகார வாத சைவர், சிவாத்துவித சைவர் என அறுவகைப்படுவர். இவற்றின் இயல்பெல்லாம் பவுட்கர விருத்தி, மிருகேந்திர விருத்தி, சிவஞான மாபாடியம், சிவஞான சித்தி, சங்கற்ப நிராகரணம் முதலியவற்றுட் காண்க. சொல்லப்படாத சமயங்கள் பலவும் இவற்றுள் அடங்குமாறு வைத்து அடக்கிக் கொள்க.

இனி, உலகாயதம், நால்வகைப் பௌத்தம், ஆருகதம் என்னும் ஆறும் வேதம், சிவாகமம் என்னும் இரண்டினையும் நிந்திக்கும் நாஸ்திக மதங்களாம். தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என்னும் ஆறும் வேதத்தைப் பொதுவகையான் மூலமாகக் கொண்டு தோன்றி நடைபெறும் சமயங்களாம். பாகபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வயிரவம், அயிக்கவாதம் என்னும் ஆறும் வேதாகமம் இரண்டையும் பொதுவகையான் மூலமாகக் கொண்டு தோன்றி நடைபெறும் சமயங்களாம். பாடாணவாதம் முதல் சிவாத்துவித

சைவம், ஈறாகிய ஆறும் வேதாகமங்களுக்குப் பிரமாணமும், பொருள் உண்மைகளும் சித்தாந்த சைவத்தினோடு ஒப்பக் கொள்ளும் அந்தரங்க உரிமை உடையனவாய் நடைபெறும் சமயங்களாம்.

இனி, உலகாயத நூல் செய்தவர் பிருகத்பதி. புத்தர் சமய நூலான பிடகஞ் செய்தவர் புத்தக் கடவுள். ஆருகத நூல் செய்தவர் அருகர். இவ்வறுவரும் வேதம் சிவாகமம் இரண்டையும் நிந்திக்கும் நாஸ்திகர்; ஆயினும், ஒருநூல் என்றும், பிரமாணம் என்றும் கொண்டு ஒரு நெறிக்கண் நிறுறலால் அவர் புறப்புறச் சமயத்தார் என வேறுவைத்து எண்ணப்பட்டார்.

தார்க்கிகமதம் - வைசேடிகமும், நையாயிகமும் என இரண்டாம். வைசேடிக நூல் செய்தவர் கணாத முனிவர். நையாயிக நூல் செய்தவர் அக்ஷபாத முனிவர். மீமாஞ்சை மதநூல் செய்தவர் சைமினி முனிவர். இது பாட்டம், பிரமாகரம் என வேறிரண்டாம். ஏகான்ம வாத நூல் செய்தவர் வியாச முனிவர். இது மாயாவாதம், பாற்கரிய வாதம், கிரீடாப்பிரமவாதம், சத்தப் பிரமவாதம் என நான்காம். சாங்கிய மதநூல் செய்தவர் கபில முனிவர். யோகமதநூல் செய்தவர் பதஞ்சலி முனிவர். பாஞ்சராத்திர மதநூல் செய்தவர் வாகதேவர். இவ்வறுவருள் : தார்க்கிகர் - வேதம் பிரமாணம் எனப் பொது வகையாற் கொள்ளினும், அது தன்னாற் பிரமாண்ணியங் கொள்ளார்: அன்றியும், வேதப் பொருளோடு மாறுபட்டும் பொருட்டன்மை கொள்வர். மீமாஞ்சகர் - கரும காண்டமாகிய வேத மந்திரம் பிரமாணமென்று கொண்டு, ஞான காண்டமாகிய உபநிடதங்களை இகழ்வார். ஏகான்மவாதிகள் - ஞான காண்டமான உபநிடதங்களை மாத்திரம் பிரமாணம் என்று கொண்டு கரும காண்டமாகிய வேதத்தினை இகழ்வார். மற்றைச் சாங்கிய மதத்தாரும், யோக மதத்தாரும், பாஞ்சராத்திர மதத்தாரும் வேத வாக்கியங்களில் தங்கள் தங்களுக்குப் பொருந்துவன மாத்திரமே

எடுத்துக் கொண்டு மற்றையவற்றிற்குப் பிரமாணங் கொள்ளார். அன்றியும், வேதப் புறமாகிய நூல்களைப் பிரமாணம் எனவும் கொள்வர். இனி, இவ்வறுவரும் முதலாலான சிவாகம நிந்தகர். ஆதலால், இவர் புறச் சமயத்தார் என வேறு வைத்தெண்ணப்பட்டார்.

பாசபத மத நூல் செய்தவர் மாயா தத்துவத்தில் வைகும் ஓர் உருத்திரர். மாவிரத மதநூல் செய்தவர் வித்தியா தத்துவத்தில் வைகும் ஓர் உருத்திரர். காபால மத நூல் செய்தவர் கால தத்துவத்தில் வைகும் ஓர் உருத்திரர். வாம மத நூல் செய்தவர் சித்த புருடர். வாம மதத்தின் ஓர் பேதமான சுத்த சாத்தம் சத்தி தத்துவத்தின் வைகும் ஓர் ஆன்மாவாற் செய்யப்பட்டது. பாசபதர், மாவிரதர், காபாலர், வாமர், வயிரவர் என்னும் ஐவரும் வேதாகமங்கள் இரண்டிற்கும் பொது வகையாற் பிரமாணங் கொள்பவராயினும், அவ்விரண்டிற்கும் புறமாகிய பாசபதம் முதலிய நூல்களுக்குச் சிறப்பு வகையாற் பிரமாணம் கொள்வர். அன்றியும், வேதாகமம் இரண்டிலும் ஆகா என விலக்கப்பட்டனவற்றை ஆசரித்தலும் செய்வர். அயிக்கவாதசைவர் - வேதாகமம் இரண்டிற்கும் சிறப்பு வகையாற் பிரமாணம் கொண்டு, அவற்றில் விலக்கிய ஒழித்து விதித்தவழி ஒழுகுபவராயினும் எல்லாப் பெருங்கேட்டிற்கும் மூல காரணம் ஆகிய ஆணவ மலத்தின் உண்மை கொள்ளார். அதுவேயுமன்றி அவ்வாணவ மலத்துண்மை சாதிக்கும் சிவாகம வாக்கியங்களை இகழ்தலும் செய்வர். ஆதலால், இவர் அகப்புறச் சமயத்தார் என வேறு வைத்து எண்ணப்பட்டார்.

இனி, 1. அயிக்கவாத சைவம் 2. சிவ சமவாத சைவம் 3. சிவாத்துவித சைவம் இவைகட்குள்ள வேறுபாடுகள் சைவர்கள் உள்ளத்திலே வேருன்றி நின்றாலன்றிச் சித்தாந்த சைவத்தின் நிலையை உணர்தல் இயலாது. ஆகலின், இயைபு பற்றி அவைகளையும் இங்கே சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க.

1. அயிக்கவாத சைவமாவது :

ஆண்மலம் என்பது ஒன்றில்லை; மாயா கன்ம மலங்களே உள்ளன. உயிர்தானே அறியும் இயல்பையுடையது. சுத்தராயுள்ள ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஈடாக முதல்வன் உடம்பு முதலாயினவற்றைக் கூட்டுவிப்பன். அவற்றாலே ஆன்மாக்கள் புண்ணிய பாவப் பலன்களாகிய இன்ப துன்பங்களைப் புசிக்குமிடத்து இதாகிதங்களைப் புரிந்து, மேலும் புண்ணிய பாவங்களை ஆர்ச்சித்து, அவற்றிற்கீடாகப் பிறந்திறந்துழலும். இங்ஙனம் உழன்று வரும்போது கன்மங்கள் துலையொத்த ஆன்மாவுக்கு முதல்வன் தனது கருணையால் அந்தக் கன்ம மாயா மலங்களைப் போக்குவன். மாயா கன்ம மலங்கள் நீங்கிய ஆன்மா பழைய சுத்தத்தையடையும். இதுவே முத்திப்பேறு என்பதாம். துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கொண்ட அயிக்கவாத சைவம் இதுவே; வீரசைவம் என்றும் இதனை வழங்குவர். இது அகப்புறச் சமயம் ஆறனுள் ஒன்றாம்.

"இன்மைமலம் மாயைகன்ம மென்றிறண்டே இறைதான்

இலங்குபல உயிர்களுமுன் புரிந்தவிரு வினையின்

தன்மைகளா லெவர்களுக்குந் தனுகரண புவனம்

தந்திடு, மிங் கதனாலே யிருபயனுஞ் சார்ந்து

கன்மமெலாம் நேராக நேராதல் மருவக்

கடவுளரு ளாலெவையுங் கழித்திடுவன், அதனாற்

பின்புலமா னவையனுகா, பெருகொளிமுன் புளதே

பெற்றிடு, மென் றித்திறமென் பேசு மாறே".

— சிவப்பிரகாசம் : பொது-22

2. சிவ சமவாத சைவமாவது :

பதி ஞானம், பசு ஞானம், பாச ஞானம் என்னும் மூன்றும் அநாதியே உள்ளன. பாச ஞானமாகிய இந்திரியங்கள் விடயங்களை விளக்கப் பசுஞானம் அவற்றைப் புசிக்கும். இவ்விரு ஞானங்களும் நீங்கிய வழி ஆன்மாச் சுவாலையின்றிக் கிடக்கும் தழல்போல ஒன்றையுஞ் சுட்டி அறியாது அறிவு மாத்திரையாயிருக்கும். அப்பொழுது வேட்டுவன் புழுவை எடுத்துக் கொள்வது போலப் பதிஞானம் ஆன்மாவை எடுத்துக் கொள்ளும். புழு வேட்டுவனை நினைந்து அதன் வடிவாதன் மேலும் அதன் தொழிலையும் இயற்றி நின்றல்போல ஆன்மாவும் அப்பதியை நினைந்து அதன் வடிவாதன் மேலும் அதன் தொழிலையும் இயற்றி நிற்கும் என்பதாம். மாயாவுடல் தானே இங்ஙனம் நித்தியத்தைப் பெற்றிருப்பது முத்தி என்றதனால் இது விக்கிரக நித்த முத்தி எனப் பெயர் பெறும். திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஸ்ரீ ஞானப் பிரகாச முனிவர் கொண்ட மதம் இதுவே. இனி,

உயிர் அறிவிக்க வேண்டாதது, தானே அறியும் இயல்புடையது என்பதும்; பசுத்துவம் நீங்கிய வழி முற்றுணர்தல் முதலிய எண் குணங்களையும் பெறுதலின் பதிப் பொருள் அவ்வறிவான் அறியப்படும் கோசரப் பொருளே என்பதும்; ஞானம் பிரகாசித்து முதற் பொருளைக் காண்டன் மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கு அமையும், மலம் நீங்கி முதல்வனுடன் அத்துவிதமாய்க் கூடி நிற்க வேண்டுவதில்லை என்பதும் சிவசமவாத சைவர் கொள்கையாகும்.

3. சிவாத்துவித சைவமாவது :

பதி பசு பாசங்களின் இயல்பும், தத்துவங்களின் தோற்ற ஒடுக்கங்களும், அஞ்சவத்தைப்படும் வேறுபாடுகளும் அனைத்தும் சித்தாந்த சைவரோடு ஒப்பவாகும். பசு பாசங்கள் பதி வியாபகத்தில்

வியாப்பியமாய் நின்றலால் அவை தனி முதல்களன்று. அவற்றிற்கும் பதிக்கும் உள்ள பேதம் குணகுணி பேதத்தைப்போல உட்பேதமேயன்றி, புறப் பேதம் இல்லை. கவடு கோடுகள் எல்லாம் மரம் ஆமாறு போல அனைத்தும் சத்தே. பசவுக்கு அறியுந் தன்மை இல்லை. ஆன்மாவின்மீடமாக நின்றறிவது சத்தாகிய சிவமே என்பதாம். ஆதலால், சிவாத்துவித சைவர் மாயை முதல்வனின் வேறு பொருள் அன்று என்றும் இருவினையின் வரும் புனருற்பவம் உயிரின் பொருட்டுச் சிவத்துக்கே ஆம் என்றும், சிவசத்தின் தன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலின் சத்தே அசத்தை அறியும் என்றும், முதல்வனைத் தலைப்பட்ட உயிர் அம் முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதே ஆகலின் ஆண்டு அறிவதூஉம் அறியப்படுவதூஉம் ஆதல் இல்லை என்றும், முதல்வனும் தன் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பன் என்றும் கூறுவர். இதுவே கண்ணுடைய வள்ளலும், நீலகண்ட ஆசிரியருங் கொண்ட கொள்கையாம்.

நிமித்த காரணமாகிய முதல்வன் மாயையோடுங் கூடி முதற் காரணமாய்ப் பரிணமிப்பன் என்பதே சிவாத்துவித சைவர் கொள்கையாகலான் சிவாத்துவிதத்துக்கு நிமித்த காரண பரிணாமவாதம் என்னும் பெயரும் உண்டு. சங்கற்ப நிராகரணத்து இவ்வாறு ஒதப்பட்டமை காண்க. இவ்வுண்மை உணரமாட்டாதார் சிவாத்துவிதமாவது இறுதிக் கண் எடுத்து ஒதப்பட்ட சுத்த சைவம் போலும் என மயங்குப. சுத்த சைவம் நுட்பப் பொருள் உணராமை மாத்திரையே பற்றி வேறு வைக்கப்பட்டதன்றிக் கருத்து வகையால் சித்தாந்த சைவத்தின் வேறு அன்மையின், அச்சுத்த சைவம் சித்தாந்த சைவத்துள் அடங்கும் என உணர்க. அற்றாகலின்றே, சிவப்பிரகாசத்தில் :

“நிலவுல காய தாதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துட் குலவின ரளவ ளாவாக் கொள்கைய தாகி” என ஏனைச் சமயங்களை

எடுத்தோதி விலக்கிச் சுத்த சைவத்தை அங்ஙனம் விலக்காதொழிந்ததூஉம் என அறிக.

பாடாணவாத சைவர் முதல் சிவர்த்துவித சைவர் ஈறான மற்றை அறுவறும் வேதாகமப் பொருளுண்மை யெல்லாம் சித்தாந்த சைவர் போலக் கொள்ளும் அந்தரங்க உரிமையுடையர். ஆயினும், அவ்வப் பொருள்களுக்குக் கூறும் சிறப்பிலக்கணம் பொது இலக்கணங்கள் மாத்திரையில் மாறுபடுவர். ஆதலால், அவர் அகச் சமயத்தார் என வேறு வைத்து எண்ணப்பட்டார்.

இனி, மேற்கூறிய அகச் சமயத்துட்பட்ட சிவசம வாதம் - சங்கிராந்த சிவசமவாதம், உற்பத்தி சிவசமவாதம், ஆவேச சிவசம வாதம், ரூப சிவ சமவாதம், அரூப சிவ சமவாதம் எனப் பல திறப்படும். ஆயினும், அவையெல்லாம் ரூப சிவசமவாதம் அரூப சிவ சமவாதம் என்னும் இரண்டாய் அடங்குமாறு ஒர்ந்துணர்க. இனி அவை தம்முள் ஸ்ரீ ஞானப் பிரகாச முனிவர் கொண்ட சிவசமவாதம் அரூப சிவசமவாதம் என உணர்க. இவ்வரூப, சிவ சமவாத மததாபகர் ஸ்ரீ அகோர சிவாசாரியர்.

இனி, ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச முனிவர், மேற்கூறிய சமயாதீத சித்தாந்த சைவ சாத்திரங்களுள் ஒன்றாய்ப் பிரசித்தியுற்று விளங்கும் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தங்களை மனம் போன்வாறெல்லாம் அலைத்து இடர்ப்படுத்து, அதற்குச் சிவசமவாத பரமாக ஓர் உரை இயற்றினார். இனிச், 'சித்தாந்த சைவ சாத்திரங்களை முறையாகக் கற்றுணரும் மதுகையின்றிச், சித்தாந்த உபதேச மாத்திரங் கேட்டுச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் மந்த புத்தியுடையார், அவ்வுரை பற்றி மயங்காது, சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவநெறி தலைநின்று அநுபீட்சித்து வீட்டின்ப உறுதி கூடுமாறு, அதற்கு ஓர் மறுப்பு எழுதி அருளுக' என்று

தமது பஞ்சாக்கர தேசிகர் மரபினரான பெரியோர் பிரேரித்திட, அவர் ஆணை போற்றி, ஆசிரியர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் அதற்குச் சிவ சமவாதவுரை மறுப்பு என ஒரு நியாய கண்டனம் செய்தருளினார்கள். சிவசமவாதம் சுருதி யுத்தி அநுபவ விரோதம் ஆமாரும் சித்தாந்த சைவ நூலான சிவஞான சித்திக்கு அவ்வுரை இணங்காதவாறும், பிறவும் அம்மறுப்பினுள் சுவாமிகளால் நன்றுணர்த்தப்பட்டன. இன்னும் சித்தாந்த ரகசியங்கள் பல இயைபு பற்றி வெளிப்படையான் அதன்கண் எடுத்து ஒதப்பட்டனவும் உள. இனி, இவ்வகச் சமய முதலிய அனைத்திற்கும் மேலாய் விளக்கமுற்று, அவையெல்லாம் தன்கண் ஏகதேசமாய் அடங்கக் கொண்டு நிற்பது சித்தாந்த சைவம். அது வேதாகமம் இரண்டானும் தலையான சன்மார்க்கம் என்று எடுத்துப் புகழப்படும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சமயம். இனித் தமிழின்கண் அப்பொருள் போதிக்கும் உண்மை நூல்கள் தமிழ்வேத முதலிய திருமுறைகளும், திருக்குறளும், சிவஞான போதம் சிவஞான சித்தி சிவப்பிரகாச முதலிய சித்தாந்த சாத்திரங்களுமாம். சித்தாந்த சாத்திரங்கள் திருவந்தி முதல் சங்கற்ப நிராகரணம் ஈறாகப் பதினான்காம். சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தி, சிவப் பிரகாசம் முதலிய சித்தாந்த சைவ சாத்திரங்கள் முக்கூற்றுப் புறச் சமயங்கள் கூறும் பொருள்கள் பற்றி ஆண்டாண்டு ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தல் போலவே பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசம வாதம், சிவ சங்கிராந்த வாதம், ஈசர அலிகார வாதம், சிவாத்துவித வாதம் என்னும் அகச் சமயங்கள் ஆறும் கூறும் பொருள்கள் பற்றியும் ஆண்டாண்டு ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தா நிற்கும்.

சித்தாந்த சைவமாவது :

சற்காரியவாதங் கொண்டு, காட்சி, அனுமானம், ஆகமம் என்னும் மூன்றுவிதப் பிரமாணங்களால் கடவுள் ஒருவர் அநாதியே உண்டு. அவர் சித்தாந்தத் தெய்வமாகிய சிவபரம் பொருளே.

அக்கடவுளுக்கு வேறாய் எண்ணில்லாத உயிர்கள் அநாதியே உள்ளன. அவைகளை அநாதியே பந்தித்த ஆணவமலம் ஒன்று உண்டு. அம்மலத்தின் காரணமாக உயிர்களுக்குக் கன்ம மலம் அநாதியே உண்டு. மல சம்பந்திகளான உயிர்களுக்கு உறைவிடமாக அநாதியே மாயாமலம் ஒன்று உண்டு. மலத்தைச் செலுத்துகின்ற ஆதி சத்தியாகிய திரோதான மலமும் அதனாலான மாயா காரியங்களாகிய மாயேய மலமும் உண்டு. கன்ம மலமானது ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிராரத்தம் என முத்திறப்படும். கன்ம பல போகங்களை அனுபவிக்கும் தானங்களாகிய கவர்க்க நரக உலகங்களுண்டு. அங்ஙனம் அனுபவிக்குங்கால் அடையத்தக்க சுரர் அலகை நரகர் முதலிய யோனி பேதங்களுண்டு. இங்ஙனம் இறந்து பிறந்து வருவதால் மறுபிறப்புக்களுண்டு. சங்காரம் இளைப்பொழித்தலாகும். பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடக்கத்தக்க உபாயங்களை அறிவிக்கும் விதி நூல்களாகிய வேத சிவாகமங்களுண்டு. அவைகளில் விதிக்கப்பட்ட பேதங்களுக்கு ஈடாக ஒழுக்குங்கால் செய்யப்படும் கன்மங்கள் நல்வினை தீவினையென இரு திறப்படும். இவைகளும் திருஷ்ட சன்ம போக்கியம், திருஷ்டாதிருஷ்ட சன்ம போக்கியம், அதிர்ஷ்ட சென்ம போக்கியம் என மூவகைப்படும். அக்கன்ம பேதங்களால் போக பேதங்களுண்டு. கன்ம பலன்கள் அனுபவமாவது நிச்சயம். அப்பலன்களை இறைவனே உயிர்களுக்குக் கொடுப்பன். அங்ஙனமாயினும் சிவாகமங்களின் வழி ஒருவினையால் மற்றோர் வினைக்கு அழிவுண்டு. தருமங்களைச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் பாத்திரா பாத்திர மறிந்து செய்ய வேண்டும். தருமங்களுள்ளே வேள்வி சிறந்தது. அதனினும் சீவகாருணியம் மிகச் சிறந்தது. அதுவும் அருளில்லாத வழி கூடாது. ஆகையால் உயிர்கள் மாட்டு அருள் வேண்டும். அவ்வருள் இல்லாதவர் எத்தகையரானாலும் அவர்க்கு மோகஷ உலகாநுபவமில்லை. அங்ஙனம் செய்கின்ற வினைகளும் ஒருவன் செய்தது அவனைச் சார்ந்தார்க்குமாகும். முத்தி

உலகமானது தேவருலகங்களுக்கு மேலுள்ளது. அதனை அடைவதற்கு நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம் முதற் சாதனம். வேறு சிறந்த சாதனங்களும் உண்டு. அவைகளைக் கடைப்பிடித்து முதல்வனை மனோ-வாக்குக் காயங்களால் வழிபடின் இருவினை யொப்பு உண்டாகி மலபரிபாகத்தால் சத்திநி பாதந் திகழும். தீவிர முதலிய சத்திநி பாத முடையோர்க்கு முதல்வன் குருஷமாய் வந்து தீக்கை செய்து மலங்களைப் போக்கிச் சிவானந்தத்தை அளிப்பன். அக்குருவின் உபதேசப்படி நின்று சிவானந்தத்தை அனுபவிக்கின்ற சீவன்முத்தர்கள் வாசனாமல நீக்கத்துக்காக ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர ஜெபமும், குரு லிங்க சங்கம வழிபாடும் செய்ய வேண்டியது அவசியம். இவ்வாறு சீவன் முத்தராய்த் திகழ்ந்து பிராரத்த கன்மாநுபவ முடிவில் விதேக முத்தி எய்திச் சிவத்துடன் இரண்டறக் கலந்து சிவாநுபவம் ஒன்றையே அநுபவித்துக் கொண்டிருப்பார். முத்தியிலும் முப்பொருள் உயிர்களுக்கு முதல்வன் உபகாரமும் உண்டு. முதல்வனின் அருள்சேர் முத்தியாகிய அடிசேர் முத்தியே சித்தாந்த முத்தி என்பதாம்.

சித்தாந்த சைவம் சைவம் எனவும், வைதிக சைவம் எனவும் பெயர் பெறும்.

நான்கு சாதனங்களாவன :

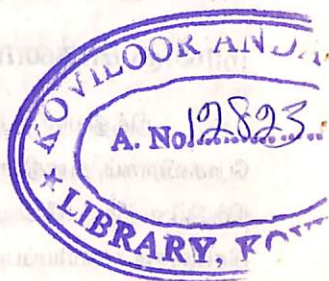
நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பல போகவிராகம், சமாதி சட்க சம்பத்தி, முழுட்சுத்துவம் என்பன. நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமாவது - பரமான்மா நித்தியனென்றும், தேகாதிப் பிரபஞ்சம் காரியப்பட்டால் அநித்தியம் என்றும் பகுத்தறிதல். இகமுத்திரார்த்த பல போக விராகம் - இகலோக பரலோகங்களிலுள்ள போகங்களில் அநித்த துக்காதி தோடதரிசனத்தால் வாந்தாசன மூத்திர புரிஷங்களிற்போல அருவருப்பற்று ஆசை விடுவது சமாதி சட்க

சம்பத்தி - சமம், தமம், உபரதி, திதீகை, சமாதானம், சிரத்தை முதலியவற்றின் பிராப்தி. முழுட்சத்துவம் - சிவப்பிராப்தியும் அனர்த்த நிவிர்த்தியும் மோட்சத்திற்கு ஏதுவாகலின் இவற்றின் கண் உளதாகும் இச்சை. இங்குக் குறித்த சாதனங்களுள் நான்காவது சாதனம் முழுட்சத்துவம். இந்த முழுட்சத்துவம் எய்தினவன் முழுட்ச. இந்த முழுட்சவால் அடையத்தக்க முதல் மோட்சம் சிவசாலோக்கியம். இரண்டாவது சிவ சாமீப்பியம், மூன்றாவது சிவசாரூப்பியம், நான்காவது சிவசாயுச்சியம். இதுவே முடிந்த மோட்சம். இவைகளைப் பெறுவதற்கு சரியையாதிகளைச் செய்தே தீர வேண்டும். ஆகலின், சாதனசதுஷ்டயம் அடைந்த பின்னரே சரியையாதிகள் அடைதல் வேண்டும் என்க.

(கொரடாச்சேரி, சித்தாந்த நிலையம் - சித்தாந்த சைவ ஞானபாநு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ வாலையானந்த சுவாமிகள் தொகுத்தருளியுள்ள சிவஞானபோதச் சுருக்கத்திலே மற்றைய விவரங்கள் எல்லாம் எளிதாய் அறியக் கிடப்பன. சிவஞான போத மாபாடிய முதலிய நூலுரைகளிலே மிக விரிந்துள்ள விஷயங்கள் பல சுருக்கமாக இங்கே விளக்கவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்தது. இந்நன்றியைச் சித்தாந்த சைவ உலகம் மறக்கற்பாலதன்று.)

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

- திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்.

SAIVA SIDDHANTHA MAHA SAMAJAM

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

Appreciation of Saiva Siddhanta by Western Scholars

"Saiva Siddhanta philosophy is the choicest product of the Dravidian intellect"

"The Saiva Siddhanta system is the most elaborate influential, and undoubtedly the most intrinsically valuable of all the religions of India. It is peculiarly the South-Indian, and Tamil religion.....Saivism is the old prehistoric religion of South India, essentially existing from Pre-Aryan times, and holds sway over the hearts of the Tamil people".

Rev'd. Dr. G. U. POPE, M.A., D.D.,
Thruvachakam P. IXXIV.

"There is no school of thought and no system of faith or worship that comes to us with anything like the claims of Saiva Siddhanta".

"The system possesses the merits of great antiquity in the religious world, the Saiva System is the heir to all that is most ancient in South India. It is the religion of the Tamil people by the side of which every other form is comparatively of foreign origin".

In the largeness of its following as well as in regard to the antiquity of some of its elements, the Saiva Siddhanta is beyond any other form, the religion of the Tamils and ought to be studied by all Tamil Missionaries".

"We have, however, left the greatest distinction of this system till the last. As a system of religious thought, as an expression of faith and life, the Saiva Siddhanta is by far the best that South India possesses. Indeed it would not be rash to include the whole of India and to maintain that judged by its intrinsic merits, the Saiva Siddhanta represents the high water mark of Indian thought and Indian life, apart, of course from the influences of the Christian Evengel".

Revd.W.GOUDIA,

Christian College Magazine, XXII 9.

"A system which perhaps from the theistic point of view, is the most valuable of all that have spring up upon the Indian soil".

"Perhaps nowhere in Indian Theology have theistic ideas found fuller or nobler expression than in this attempt to conceive of an eternal purpose of redemption governing the whole relation of the Supreme Lord to the Universe".

"But it has grasped and set forth in far broader out-line than elsewhere in Indian thought the basal conception of Theism that God is a Moral Being, governed first to last by a purpose of compassion".

Revd.MACHNICOL M.A., Litt,d.,

INDIAN THEISM.

No cult in the world has produced a richer devotional measures, or one more instinct with brilliance of inauguration, fervour of feeling and grace of expression."

Dr.L.D.BARNETT,

Heart of India.